

Statsrådet hemställde, att Kongl. Maj:t tacktes föreslå Riksdagen att för dess del godkänna omförmälda, af bankdelegarne för deras del beslutade ändringar.

Hvad statsrådet sålunda hemställt behagade Hans Maj:t Konungen bifalla; och skulle nådig proposition till Riksdagen aflåtas af den lydelse bilagan — — vid detta protokoll utvisar.

Ex protocollo

Hans Wachtmeister.

N:o 18.

Kongl. Maj:ts nådiga proposition till Riksdagen angående efter-skänkande af kronans rätt till danaarf efter kakelugns-makaren Gustaf Daniel Granlund från Örebro län; gifven Stockholms slott den 31 december 1887.

Kakelugnsmakaren Gustaf Daniel Granlund från Margretelund på Lidans egor i Örebro län afled den 14 augusti 1884, efterlemnande sin hustru, Hedvig Lovisa Andersdotter, men i öfrigt icke några vid boupp-teckningen den 21 oktober nämnda är kända arfvingar.

Då några sådana ej heller inom natt och år, från det kungörelse om dödsfallet varit i Post- och Inrikes Tidningar införd, sig anmält, instämde kammaradvokatfiskalen till Sundbo häradsrätt hemmansegaren Johan Albert Renström i Lidan, hvilken såsom god man omhänderhade

boet, med yrkande att qvarlåtenskapen efter Granlund måtte förklaras böra såsom danaarf tillfalla kronan.

Under rättegången invände Renström, att två den affidnes syster-söner blifvit anmälda såsom arfvingar, dock först efter det mer än ett år förflutit från det domarens kungörelse om arvet varit införd i Post- och Inrikes Tidningar; hvarjemte anspråk på qvarlåtenskapen framställes af enkan Granlund, hvilken såsom muntligt testamente bevakat åtskilliga den affidnes i lifstiden hafda yttranden, antydande hans afsigt att upprätta ett inbördes testamente angående rätt för den efterlevande af makarne att under sin lifstid behålla boet; men då berörda testamente icke befans vara i laga ordning tillkommet, samt nyssnämnde arfvingar försummat att i rätt tid göra sina anspråk gällande, förklarade häradsrätten i utslag den 10 december 1886, som vunnit laga kraft, Granlunds andel i qvarlåtenskapen skola såsom danaarf tillfalla kronan; till följd hvaraf utredningsmannen i boet förpligtades att af boets behållning, utgörande enligt lemnad redovisning, deri ett boningshus med uthus till värde af 1,000 kronor upptogs bland tillgångarne, 992 kronor 70 öre, till Kongl. Maj:t och kronan utgifva ena hälften jemte fem procent ränta derå från den 24 december 1885.

I en till Kongl. Maj:t ingifven skrift har nu enkan Granlund anhållit, att då boets ofvan berörda behållning, såsom handlingarne jemväl utvisa, utgjordes allenast af värdet utaf ett å den af sökanden bebodda lägenheten Margretelund uppfördt boningshus jemte uthus, samt sökanden, som vore sjuklig och fattig, skulle, derest omförmälda hus måste för danaarfvets utgifvande försäljas, råka i än större fattigdom och nöd, kronans rätt till ifrågavarande danaarf måtte till sökandens förmån efter-skänkas. Af ett vid ansökningen fogadt läkarebetyg inhemtas, att sökanden till följd af ögonsjukdom fått synförmågan på ena ögat till största delen förderfvad; hvarjemte af ett ansökningen likaledes bilagdt intyg från åtskilliga bland sökandens grannar framgår, att sökanden är mindre arbetsför och snarligen kan anses oförmögen att sig sjelf försörja.

I anledning af ansökningen hafva underdåniga utlåtanden afgifvits af Kongl. Maj:ts befallningshafvande i Örebro län och kammaradvokatfiskalen, hvilka båda tillstyrkt efterskänkande af kronans rätt till ifrågavarande danaarfsmedel, varande af kammaradvokatfiskalen dervid yrkadt, att den honom tillkommande aktoratsprovision måtte af sökanden gäldas och, enär exakt uppgift om medlens verkliga belopp ej föreläge, beräknas efter ett kapitalbelopp af fem hundra kronor.

Med afseende å hvad sålunda förekommit vill Kongl. Maj:t härmed föreslå Riksdagen, att kronans rätt till ifrågavarande danaarfsmedel må,

under förbehåll att den kammaradvokatfiskalen tillkommande provision, beräknad efter ett kapitalbelopp af fem hundra kronor, af sökanden gäldas, på sökanden öfverlåtas.

De till ärendet hörande handlingar skola Riksdagens vederbörande utskott tillhandahållas; och Kongl. Maj:t förblifver Riksdagen med all kongl. nåd och ynnest städse väl bevågen.

OSCAR.

Gust. Tamm.

*Utdrag af protokollet öfver finansärenden, hållet inför Hans Maj:t
Konungen i statsrådet å Stockholms slott den 31 de-
cember 1887.*

Närvarande:

Hans excellens herr statsministern THEMPTANDER,
Hans excellens herr ministern för utrikes ärendena grefve
EHRENSVÄRD,
Statsråden: LOVÉN,
VON STEYERN,
friherre VON OTTER,
HAMMARSKJÖLD,
VON KRUSENSTJERNA,
friherre TAMM,
friherre PEYRON.

Departementschefen, statsrådet friherre Tamm föredrog vidare en af kakelugnsmakaren Gustaf Daniel Granlunds enka Hedvig Lovisa An-

dersdotter från Margretelund på Lidans egor i Örebro län gjord ansökning, deruti sökanden — efter det Sundbo häradsrätt genom utslag den 10 december 1886 förklarar, att af qvarlåtenskapen efter Granlund dennes andel skulle såsom danaarf tillfalla kronan samt förpligtat utredningsmannen i boet att af boets behållning, utgörande enligt lemnad redovisning 992 kronor 72 öre, till Kongl. Maj:t och kronan utgifva ena hälften jemte fem procent ränta derå från den 24 december 1885 — i underdånighet anhållit, att kronans rätt till ifrågavarande danaarf måtte till sökandens förmån efterskänkas;

öfver hvilken ansökning ej mindre Kongl. Maj:ts befallningshavande i Örebro län än äfven kammaradvokatfiskalsembetet afgifvit infordradt underdånigt yttrande.

Med afseende å hvad i ärendet förekommit tillstyrkte statsrådet, att Kongl. Maj:t ville i nådig proposition föreslå Riksdagen, att kronans rätt till ifrågavarande danaarfsmedel måtte, under förbehåll att den kammaradvokatfiskalen tillkommande provision, beräknad efter ett kapitalbelopp af fem hundra kronor, af sökanden gäldades, på sökanden öfverlåtas.

Hvad statsrådet sålunda tillstyrkt behagade Hans Maj:t Konungen bifalla; och skulle nådig proposition till Riksdagen aflåtas af den lydelse bilagan — — vid detta protokoll utvisar.

Ex protocollo

Hans Wachtmeister.